

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : มาตรการทางกฎหมายในการสนับสนุนให้ประชาชน
ผู้มีรายได้น้อยได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง
โดย : ว่าที่ ร.ต. สุเพียร จิงเกรียงไกร
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต ปีที่เสนอ 2539

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้เขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองอันสืบเนื่องมาจากปัจจุบัน ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ยังขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนหลายล้านครอบครัว

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า สาเหตุประการหนึ่งของปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว เกิดจากกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และนโยบาย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อย ของประเทศไทยนั้น ยังมิได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองเท่าที่ควร เนื่องจากกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และนโยบายดังกล่าวที่มีอยู่ ยังไม่เพียงพอที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ปัญหาและอุปสรรคทางด้านที่ดิน ด้านวัสดุก่อสร้าง ด้านสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย ด้านผู้ประกอบการ ด้านผู้บริโภค เป็นต้น จึงเกิดขึ้นเสมอ ทำให้การทำงานขององค์กรอื่น ๆ ไม่ว่าภาครัฐหรือภาคเอกชน ที่เข้ามามีบทบาทอยู่เกิดความขัดข้อง ประชาชนผู้มีรายได้น้อยซึ่งเป็นผู้บริโภคไม่ได้รับความเป็นธรรม ต้องขาดแคลนที่อยู่อาศัยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากไม่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และนโยบายที่เหมาะสมเข้าไปรองรับ

เพื่อแก้ไขปัญหาและอุปสรรคดังกล่าว ผู้เขียนจึงมีข้อเสนอว่าควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือมีการบัญญัติกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และนโยบาย ขึ้นมารองรับองค์การที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ควรให้คำนิยามของคำว่า "ผู้มีรายได้น้อย" อย่างชัดเจน และควรระบุถึงสัดส่วนของที่อยู่อาศัยสำหรับประชาชนผู้มีรายได้น้อยที่จะต้องจัดสร้างในแต่ละโครงการ ที่ขออนุญาตจัดสรรที่ดินจากรัฐว่าควรมีสัดส่วนเท่าใด โดยรัฐเป็นผู้ควบคุม ราคาและคุณภาพ เพื่อบรรเทาปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและส่งผลให้ ผู้มีรายได้น้อยได้มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของสังคมในแง่คุณภาพชีวิต ตลอดจนการอยู่ร่วมกันของครอบครัวและเพื่อนบ้าน อย่างมีความสุข เพราะบ้านเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่จะช่วยให้เกิดการเริ่มต้นชีวิตที่ดี เกิดความรู้สึกที่มั่นคงต่อตนเองและครอบครัว และย่อมส่งผลให้ผู้อยู่อาศัยเปี่ยมด้วยความรู้สึกที่ดีต่อสังคมด้วย